

Egész évre . . . . . 4 frt.
Negyedévre . . . . . 1 frt.

Megjelenik minden vasárnapon.
Egyes számok Hennicke Bezső könyvkereskedésében kaphatók.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Belváros, Saru-köz 5. sz. a.

KRISZTUS ÁLMA.

Legenda virágvasárnapra.

A pálmafák alá vonult
A Mester és a kis csapat,
— Hol hős árnyat ereszt a lomb, —
Pihenni fáradoalmakat.
S míg őket álom ringatá,
Susogni kezd a kis liget:
Mozdult a fa, virág, fűszál,
Vonaglottak a tövissek.

A Pálma kezdi: Én vagyok
A fák között kit ő szeret:
Ha fáradt volt, levélruhám
Eléje hős árnyat vetett.
S midőn hosannát zeng neki
A szent városban ifju, agg,
Utjára lombom ezrei
S legszebb virágim hullanak.

Halvány Olajfa súgja most:
„Alattam vérzik lelke majd...
Látnom kell: istent mint ad el
Csókjellel rút sátáni ajk.“

A tó színén feljő a Nád
Fürtös feje busan zizeg:
„Királyi pálcza én leszek,
Miért is szültek a vizek!“

A Tüske szúrós ágait
Magához nyomva így zokog:
„Átok reám e törökért
Én vérzem fel a homlokot.
Vérzapot látok!... ah iszony!
S reám minden csepp így kiált:
„Gyilkos Tövis! Légy átkozott!
Gyötröd az Isten szent fiát!“

A zöld Borostyán így rebeg:
„Sirjához innen kúszom én,
S ezer karommal átfogom,
Ki legjobb volt a föld színén.“

A kis liget virágai
Susognak erre sirva mind:
„Oh elmegyünk ráomlani...
Sirján kiadni lelkeink!“

* * *
Fölkél az Ur, s a kis csapat
Indul a szent város felé,
Az Ur előbb mindkét kezét
Áldásadón fölemelé.
„Nézzétek! — szól, — a harmatot...
Mint könnyek ezre, úgy ragyog!“

Gárdonyi.

Mikor én keresztesvitéz voltam.

Elvira tizenöt éves volt.
Én tizenhat.

És szerettük egymást.

Elvira nappal regényeket olvasott, éjjel a csillagokat nézte.

Én nappal néztem a csillagokat, az ő szép szeméit, és éjjel verseket irtam Elvirához.

A csillagok szépek voltak, de a hozzáírt versek nagyon is gyarlók.

Sok bajom volt a rimekkel, s néha megtörtént, hogy egy szükséges rimet nem találtam sehol, ilyenkor aztán úgy irtam a verset, ahogy lehetett.

Egy szép holdas éjszakán, mikor Elvira a csillagokat nézte, odalopóztam ablaka alá és megkértem feleségül.

Elvira akkor éppen valami keresztes lovagról olvasott. Álmodozva felelte, hogy csak úgy lehet nőm, ha elmegyek a szent földre és hozok neki egy üveg vizet a Jordán folyóból és egy török-fejet.

Én megesküdtem az ég minden csillagára, hogy megteszem amit kíván, csak hogy enyim legyen.

Elvira is megesküdött, hogy addig, míg oda leszek, kenyéren és vizen él, s férfi-szemekbe nem tekint.

Aztán megesküdtem egymást. Ő levágott egy fürtöt a homlokáról, én pedig a fejem közepén levő fürtöt tekertem a mutató ujjomra és azt húztam ki neki gyökerestül, úgy is mindig boszuságomra volt, mert úgy kiállt, mint egy mongolé.

És elváltunk.

Másnap elszöktem hazulról és kimentem a kukoricaföldre.

Törtém a fejemet, hogy mit tegyek.

Hiszen Jordán-vizet csak tudtam volna szerezni, akár egy puttonnal, de török-fejet, azt hol találjon egy hétköznapi ember.

Estefelé rettenetesen megéheztem. Loptam kilencz eső kukoriczát és tüzet raktam.

Mikor éppen kiakarom venni a pirosra sült kukoriczát, zörgést hallok a közelben.

A csősz jött.

Meglapultam egy töltés mellett és hallottam, miként káromkodik a Szent-Föld csősze.

A gazember megette mind a kilencz eső kukoriczát és eloltotta a tüzet.

Kénytelen voltam hazamenni.

El nem tudták otthon gondolni, hogy miért bujdosom én egész nap a padláson, pinczében s a kamarában.

Az apám folyton kerestetett és vallatott.

Azt hitte, hogy rossz fát tettem a tüzre.

Végre a hatodik napon egy molyette peccéses török-sipkát találtam a padlás egyik zugában.

Azonnal megtöltöttem két pintes üveget patak-vizzel és mentem Elvirához.

Még akkor is a keresztes regényt olvasta.

Mikor meglátott, lecsapta a könyvet s a nyakamba borult.

— Tehát megjöttél?

— Amint látod édesem.

— Azt hittem, tovább fog tartani az utad.

— Magam is azt hittem, de igen siettem tudod, gyorsvonaton utaztam.

— És a szent-víz?

— Itt van.

Elvira elkapta tőlem az egyik pintest, aztán letérdelt és megitta az utolsó kortyig. A másikat eldugta az ágy alá.

— Hát a török-fej?

Kihúztam a kopott fezt a zsebemből.

— Itt van lelkem az is.

— De hiszen ez csak sipka!

— Az igaz, de fej is volt benne.

— Hát hova lett.

— Bizony szentem: elveszett az az uton.

Elvira százszor is átölelt. Örültünk, hogy végre egymásé lehetünk.

— Eredj a papához és kérd meg a kezemet.

Elvira papája sokkal morcosabb ember volt, hogy sem ezt megmertem volna tenni.

— Már lelkem — szólék — voltam a szt.-földön, emberevő vad törökök között, de apád elé nem merek menni, hanem tudod mit, kérd meg te a kezedet.

Nem tudom mit felelt volna Elvira, mert az apja éppen e pillanatban lépett be hozzánk.

— Hát ön mit keres itt?

— Én . . . már hogy én.

Elvira lelkesülten kiáltá:

— Papa ő a szent-földről jön.

— A szent-földről.

— Igen apám. Itt van annak a töröknek a sipkája, akit levágott, és egy üveg Jordán-viz.

Az öreg ur kezébe vette a sipkát és nevetett.

— Ücsém, hiszen ez az apádé volt. Együtt vettük ezelőtt tiz esztendővel Pesten.

— De kérem . . . . .

— Ehol a neve is apró betűkkel belevarrva, ne hogy összezereljük a kaszinóban.

Elvira ekkor már sirt boszuságában, én pedig vigyáztam, nehogy a sifonért nézzem ajtónak.

Don Vigole.

Nem ér semmit.

Mutatják a kis Mukinak a kéthetes testvérket:

— Nézd kis Muki a csecse babát.

— Nem ér semmit ez a baba.

— Mért fiacskám?

— Mert reggel, mikor szét akartam szedni, el kezdett rini.

arabonciás Diák
a színházban.

Mióta megkezdődött a vendégjárás. Somogyinak a vendégte-
len hetekben nincs közönsége.

Vasárnap is hiába vette elő a Piros bugyelláriását,
nem igen akadt belés.

Megcsinálta tehát hétfőn a Végrendeletet, de erre
is gyéren jött a közönség.

Kedden Konti ült fel a saját darabjában. Királyt fogtak
de közönséget nem. Különbön Kontinak elég része volt a dicső-
ségben. Mint egy mathematicus kiszámította, éppen annyi tapsot
kapott, ahány kottajegy van az operettjében.

A szintársulat szerdán e szavakat írta a színlapra: V á l-
j u n k e l! s néhány nap múlva el is fog válni.

De előbb még Pálmai Huska csinál három telt házat.
A jegyeket már egy héttel előbb lefoglalták, sőt olyan is akadt,
aki a jövő szini-szezonra is kért Pálmai-jegyet.

Befejezi a szezon a kardalosok jutalomjátéka, a melyre,
mint utolsó előadásra, szintén lesz közönség.

Azután szétoszlanak a művészet apostolai.

Mikei Szegedre megy babérokat szedni. Talán ott is tartja
meg a 25 éves színészi jubileumát.

Balassa, a ki akkor is kedélyes, mikor nem apa, a budai
arenában folytatja, a mit itt dicsőségesen befejezett.

Szép Aladár Chinába megy vendégszerpelni.

Dálnoky nem ereszti el a direktor, mert a társulat tit-
kai kezeiben vannak.

Szepessy a nemzeti színházhoz megy. Egyelőre 20 évre
kötöttek vele szerződést.

Komjáthy a londoni szépségversenyen lép föl s egyuttal
néhány Shakespeari-darabban mutatja be magát.

Kiss Ferko kihívja a magyar énekeseket versenyének-
lésre, aztán szerződte magához az operaházat.

Balogh Árpád Csehországba utazik a hangját megkö-
szörültetni, mert a győri vízvezeték nagyon megviselte.

Beczkóyt Indiába akarták indítani, hogy fessen ki né-
hány pagodát cifrára, de azt mondta, hogy inkább Pécsen festi
ki, csak küldjék el.

Kozma lefotografírozta a Brodskynál a felső c-jét (ki-
csibe itt van):

aztán szétküldte a fotografiákat a világ minden
operaházához.

Parányi elmegy az alföldre és meghíz-
laltatja magát, aztán tragikai hőszerepekben
lép fel.

A hölgyek és kisebb művészek terveit egyelőre titok fedi.

De akárhová viszi őket Thália aranyozott vándorszekere,
jóemlékezetünk és jókívánataink követik a derék társulatot. Kivá-
nunk minden egyiknek szerencsét s haladást, s ha visszatérnek
még hozzánk, örömmel fogjuk szaporítani koszorúikat.

A szüz imája.

Befagyott a vályogvetés, Matyi cigány előszedte
tehát megint a szárazfát s ment névnapot köszönteni. A
a kasznárékhöz nyitott be. „No most csülökre more!”

Huzta egy darabig keservesen, két purde kontrázott.
„Tudod-e a „szüz imáját“ dade, kérdi a háziur,
mert a sentimentális kisaszony ép ezt kívánta hallani.

„Hogy tudom-e, hogy ne tudnám, mikor igen izz
tudom, kérem alássan!”

El is huzta az „oh dú lieber Augusztint.

— „Nem ez az more.“

De bizon esz eskulom kezsit lábát!”

A kisaszony zongorához ül, s eljátsza neki azt a
szerelmes lány dalt, melynek „szüz imája“ a neve.

„Ládd ez a „szüz imája“!

„Esz a sizz imája? hát kirem alássan minden sizz-
nek más asz imája!”

— ra —

A gözhajón.

Fut a folyam, a víz remeg,
Az égen ülnek fellegek,
A járművel versenyt szalad
Ezüstszegélyű könnyű hab,
Felhőiből a hold lenéz,
Buvik, s a táj homályba vész.
A parti fa rám bólogat:
„Jó álmokat! szép álmokat!”
Jó álmokat te kedvesem,
Óvja fejed az égi szem.”
Zúg a kerék és zsong a hab:
Jó álmokat, szép álmokat!
Aludni én is elmegyek,
Álmomban is veled leszek,
És álomban jó, azt hiszem,
Hogy az enyém vagy kedvesem;
Gondolsz-e rám? én gondolok,
Igaz, neked van dolgod sok,
Férjed hortyog, hogy reng az ágy,
S te foltozod a nadrágját.

Barabás.

Jószivü.

— Gänzekräs ör, adjon nekhem külesün üthven florént.

— Adok, de csak havi üt procentra.

— Jú, itt az irás, nédj hónap alatt megfihizethem.

Gänzekräs átveszi az irást:

— Thodja mit, én adhom maghának ezt a phénzt thiz hó-
napra, kitheszi a khomot minden hunapban üt floren, tiz hunap-
ban tehát ütven florén, mith én mindjárt lehözök, kapna magha
tehát semmit se-se, de vadjok én jószivü, ojändékozok magának
üt forintot, vidje.

B.

Miért nincs bajusza?

Bácsi: Csókolj meg kis Lujzácskám.

Mama: Ne csókolj meg a bácsit kis lányom, mert bajuszod nő.

Lujzácska: Hát akkor mamának miért nem nőtt bajusza, mikor a katona bácsi megpuszította?
ly-ly.

Dalmófhelfhordítások.

Káka tövén költ a rueza.
Jó fölben terem a buza.
De ahol a szép lány terem,
Azt a földet nem ismerem; sehohsem.

Bei de Röhren brit die Ente
Wácen wachst in schwartzer Erde,
Aba wo sehé Gajtesz blühen,
Dé Mókem hab nit gesehen; az ósza!

Be szeretnék ránczos eszimat viselni,
Ha a kovács jól meg tudná vasalni.
Vasald kovács, vasald, tíz-husz pengő nem drága.
Majd megisszuk a esingilingi lengetegi esárdába.

Wie gern mächt ach ä poa Glanzstiefl trógn
Wenn de Schüsta mächt ma bechinem borgn
Barg ma párach barg ma, zwanzig chájezál zóhl ach ausz
Wan ma zaufn in de picze-picze-piczegepóre Wirthausz.

Hogyne tudná?

— Tudod kis Pepi, miből lesz a kis fiu?
— Hogyne tudnám? békából.
— No no —
— Pedig úgy van. Tegnap láttam a gólyát, a háztetőnkre szállott egy békával, aztán délután már kis pubija lett a mamának.

Aszondom Benedek szottyantásai.

szondom, hogy a filloxéra okos egy barom lehet, mert mindig a szőlőben lakik és tökelevel él.

*
Aszongya a doktor, hogy azért fáj a szemem, mert szemhurutom van.

Mán — mondok — doktor ur, ez nem igaz, mert az én szemem sosem köhögött.

*
Aszongya a Gazsi, hogy a holdban emberek is laknak. Mán mondok hogy is ne: hát mikor a hold elfogy, hova lesznek?

*
Aszongya valamire a Sörházy kollegám, hogy: e mán borzasztó. Aszondom neki, ne úgy mondd, hanem sörzesztó. (Dózsa.)

*
Aszondom, hogy az is furesa, mikor valakinek babtól borsószik a háta.

Nem volt apja.

Pap: Hogy hírvák a gyermek apját?

Szülésznő: E gyermeknek nem volt apja. i. o. á.

Mdvartlás közsben.

— Nagysád, ne tekintsen úgy rám!

— Talán fél kegyed, hogy meggyullad?

— Csakugyan nagysád, ... (szellemesen) s pedig csak egyszerű balesetek ellen vagyok biztosítva. cs.

Ez is jubileum.

— „Dicsértessék a Jezus Krisztus!” köszönt be az öreg Matyi koldus.

— „Hát maga már hétfőn jár koldulni? jöjjön pénteken, akkor van a rendes napja.”

— „Kérem pénteken ünneplem a huszonöt éves jubileumomat, akkor csak nem dolgozom!”

—ra.—

GRI-BUGRI.

- Ugrí te! Tuds-e te ugrani?
 — De még mekkorát!
 — Ugyan?
 — Akkorát, mint a tüztorony.
 — Azt már nem hiszem.
 — Pedig elhíheted, mert a tüztorony semekkorát se tud ugrani.

- Olyan feleséget szeretnék, aki nem felesel vissza.
 — Vedd el az én nővéreimet, ő nem fog veszedő lenni.
 — Az lehetetlen, hiszen ő is nő.
 — Nő ám, de süketnéma.

Az inventár.

Egy gazdag falusi zsidó fiát kereskedelmi iskolára küldte be a városba. Vakációban a gyerek hazajött, s elborzadt modern kereskedői lelke, milyen ősi állapotok vannak még apja üzletében; sehol egy üzleti könyv! Neki is buzdult, hozatott strazzát, főkönyvet, naplót és apját ezek szabályszerű vezetésére akarta szorítani. Az apa csak hagyta dolgozni. Egy napon a fiu megszólalt: „papa, most akarom látni, mi a vagyoned; inventárt fogok fölvenni.“

„Suse veszüdgyed mogodat Smülelében, vegyél le a stelazsirul edj pakli fanyelü bicsakhot meg edj pakli szolloghot, ez az inventhár, a thübbi, mi itt van, mind profit!“

Bernát Gazsi Nr. II.

Ha a szakállam egyszer neki-veszi magát, irgalmatlan mód megnő. A minap elmegyek vadászni fürjre; éppen lövésre kerül egy, mikor belerepül a szakállamba; már nem beretváltam két hete; képzelhető, hogy olyan sűrű erdő nőtt belőle, hogy a fürjre úgy kellett benne hajtóvadászatot rendezni.

Csizik kománál voltam egyszer látogatásképen, a kinek az a szép felesége van. Egyszer csak nagy csattogást hall a szobában a koma. Gondolta magában: a feleségem csapkodja a legyeket. Pedig nem is úgy volt a dolog: én legyeskedtem a feleségével; nekem szólt a sok csattanás.

Ez a Csizik koma egyszer kovács volt; de mióta egyszer patkoláskor a ló kirugta a szemeit, nem tudta jó szemmel nézni ezt a veszedelmes mesterséget. Ott hagyta.

Piripóson nagy vásárkor olyan nagy a tolongás, hogy ember ember hátán tolongott; a ki tehát még emeletes embert nem látott, az csak oda menjen.

Nem szokásom a nagyotmondás, de mákos ugyse nem hazudom, ha azt mondom a Bódiné lekvárjáról, hogy három napig szájában marad az ize az embernek. Hétfőn kínált belőle kóstolót, aztán csütörtökön rá akarok gyujtani egy szivarra, hát nem lenyelem? persze a lekvár ize a számban maradt, a vergóniát dödöllének gondoltam.

Miért ne mondanám meg, hogy voltam egyszer Bécsben is? restelkedtem ugyan a sok adta nímet között, de azt nem állhattam meg, hogy meg ne bámuljam az István-tornyot. Thtyü fékom adta, az aztán a torony. Mindig 11 órakor kell meghuzni benn a déli harangszót, mert éppen egy óráig tart, míg lent meghallják, mire aztán lent megebédélnek, arra a harangozó már a pikolóját issza; ő egy órával előbbre van a világnál.

Vész Vitéz.

A mérges hetek.

Nő: A férfiak csak haláluk után tisztelik nejeiket.

Férj: Vajha mielőbb tisztelőd lehetnék!

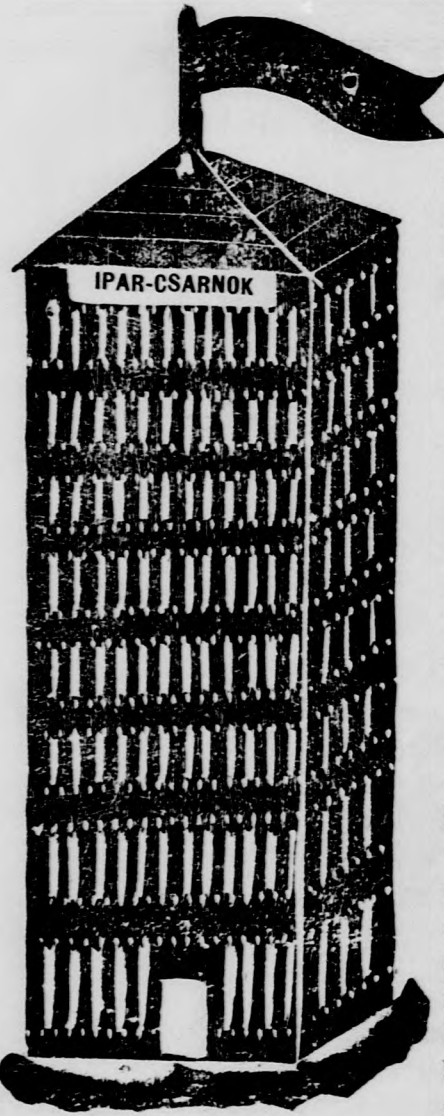
Garabonciás Diák

heti krónikája.

Örvendj Babilon! Készül az új torony! Iparpalotát építenek a szeszgyár köveiből.

Szemes riporterünk kileste a titkot, és megszerzte a terveket.

Az új iparpalota e szerint, miként mellékelt képünkön látható, tizenkét emeletes lesz fölfelé, lefelé meg két emeletes, azaz hogy eresztetes.

Legalul kocsmá lesz, hogy az iparosok kedvet kapjanak a haladásra (t. i. a 12 emeletre való felhaladásra.) Fölötte (de még ez is földszinten alul) a lámpagyárosok fognak dolgozni lámpa-világítás mellett.

A földszinten 7-krajczáros bazár lesz, szép hölgyelárusítókkal, aki vesz, egy pusztit kap ráadásul. Kétségtelen, hogy néparadás lesz folyton.

Az első emeleten lesz az iparos kaszinó tekéző-és olvasó-teremmel. Teke-elnök Kranert, olvasó-elnök Gang Vilmos. Sakk-vezér Farkas szabó és Szalzer Miksa. Oldalt fürdőkádak lesznek, hol Biró borbély köpölyöz, Geiszlinger beretvál, és Blaschka fogat huz.

A második emeleten Aschendorf Gyula és kollégái vesznek lakást. A kifestett vásznat leeresztik az ablakokról, hogy lássák a járókelők. Mellette laknak a szabók, s ki fogják őket is lóggatni a kész bugyogókat az ablakon.

A harmadik emeletre egy maccaróni kötél húzza fel a közönséget Stadler tézstagyáros termeibe, mellette laknak a pékek, a kik egy zsemlyét ingyen adnak (ha ötöt egy hatosért akarunk venni.)

A mint innen ki akarunk menni, egyszerre csak a szánk elé lódul egy óriási kolbász vége. Önkénytelenül is végig esszük s alig vesszük észre, hogy a negyedik emeleten vagyunk, a hol is a hentesek fogadnak pompás hájakkal és udvarias disznóságokkal. Mellettük a kefekötők sörtéssel dús tábora. A kíváncsi közönséget azonnal lekefélik, s a száját megkurkálják fogkefével. A figyelmes szemlélő elrejtett boros üvegeket is láthat.

De most már le is akarnánk menni, hanem a lejárást megtalálni lehetetlen. A furfangos iparosok úgy építették, hogy a ki egyszer beteszi a lábát, az addig ki ne mehessen, míg mindent meg nem nézett. Felmegyünk hát a hatodik emeletre, a hol a csizmadiások és cipellőművészek verik a bőrt. Alig, hogy belépünk, a fürge inasok egyszerre elkapják alólunk a lábainkat, lerántják róla a műbőrt és ujat rántanak reá. Kifizetni nem is kell, csak mikor a számlát elküldik.

A hetedik emeleten szép muzsikaszót hallunk. Azt hisszük, hogy valami hangszergyár, hát ugyancsak bámulhatunk, midőn látjuk, hogy egyszerű asztalosok gyalulnak ottan. Honnan hát a zene? Benne van a gyaluban, hogy hívogassa a vevőt.

A nyolcadik emeletre nem lépesőn kell menni, hanem gépezeten. A gépezet elmés. Ugy néz ki mint egy kettős mérleg.

Az alsó serpenyőbe beleállunk. A felsőbe szintén bele állanak odafenn, s ugyan-e pillanatban mi vagyunk felül, és amazok alul. Mondanunk sem kell, hogy a fűszerkereskedőkhöz értünk, a kik a mérlegelést egész a mértéktelenkedésig viszik.

A 9-ik emeletre úgy fújják fel az embert, mint egy tollat. Ott laknak az üvegfúvók, ablakosok és edényesek.

A többi emeletekről egyelőre hallgat a krónika, csak a padlásról tudjuk, hogy oda különféle lim-lomokat hánynak, a melyek közé el van temetve az ipar iránt való érzéketlenség is.

Ráér.

Pestre akart utazni a t-i kereskedő és pedig a hajnali vonattal s meg is rendelte fuvarosát, hogy idején ki vigye az állomásra. — Reggel felkel, órára néz és vár. A kocsis nem jó. Esett az eső, csak úgy szakadt, tehát nem akart gyalog kimenni, s tovább várt. Meg is jött a koci vagy félórával a vonat elindulása után:

- Pálinkás jó reggelt nagyuram, itt vagyok ám!
- Ejnye erre-arra, hát most kell jönni?
- Nagyon esett az eső, hát azt gondoltam, hogy ráérünk.

Nincs emberi formája

Beteg lett a János gazda kedves ostorhegyese, kérde tőle egyik barátja: hogy van a szép sárga csikó?

Hja, olyan beteg az barátom, hogy nincs már annak semmi emberi formája.

gy bölcs gondolataiból.

Ha a király udvarával Budapestben van, akkor a magyar sajtó így ír: . . . az udvar itt hon van; az osztrák hírlapok pedig ezt írják: a magas udvar ott hon időz. Ha Bécsbe költöznek, akkor a német sógorok mondják: itt hon van; mi meg azt, hogy ott hon van.

*

A farsang elmúlt s hölgyeink közül sokan pártában maradtak. Miért? mert a mai fiatalság nem ér rá házasodni; az öregek elkéstek vele; a két kor közötti időszak pedig éppen elég arra, miszerint megfontolhassuk, hogy melyik nőt ne vegyünk el.

*

Mint változnak az idők! Saul szamarakat ment keresni s prófétát talált. Ma prófétákat keresve bizony sok számárra akadunk.

*

Ma már minden aranyat hajhász az egész világon. Még a mennydörgős mennykő sem üt igen oda, ahol a háritó rud nincs megaranyozva.

*

A lány szereti, ha udvarlója bátor, mint az oroszlány, de mint férjet csak úgy szeretné, ha szelid-, bárgyu- és türelmessé lenne, mint a — birka.

*

A múlt században egy pap esketési beszédjében azt mondta: A házasság paradicsom, melybe a jegyben járás által juthatni be.

Ma így kell mondanunk: A jegyben járás a paradicsom, s a házasság az, melynek révén onnan — kiüzetünk.

*

A nő szive templom — úgy mondják; van benne egy főoltár — ez igaz! Haj! de mennyi a mellékoltárja!

*

Egy híres szobrász azt mondta: „Az agyag az élet, a gipsz a halál és a márvány a föltámadás. Ez után én is elmondhatom okoskodásaimra: A tinta az élet, a szerkesztői irón a halál s a nyomdafesték a föltámadás.

Ista Pista.

GARABONCIÁS DIÁK SZÓZATA.

Tisztelt Világ!

Az Alföldet elöntötte a vizár, a világot elönti a vicczár.

Ebben fürödjünk!

Fürdőjegy ára negyedévre egy száraz forint, s uszó-nadrág nem is szükséges.

Vizes lepedőről gondoskodunk.

Szerkesztői üzenetek.

„A somlyai, az ördög” stb. Az eszme jó, de a kidolgozás pongyola. A befejezés pedig agyoncsapja az egészet. — **Cs.** A mesét most még másra magyaráznák, — eltettük későbbre. Benézzen ám hozzánk is, ha vakációt esinál! — **K. L. Szombathely.** Éri azt az urat még több kutyakorbács is. — **F...f Veszprém.** Tóth Dezső poétánk bevált katonának. Leteszi a tollat, rohan a muszkának. S mert először megyen Veszprém városába, ajánljuk kigyelmed kulaesos gondjába. — **Löwy B. Győr.** A »Lujza-mazurkát« megkaptuk, s be is mutattuk a párisi zeneakademiának, azt írták rá, hogy nem tanácsos játszani, mert annyira ingerli a tánczra a hallgatókat, hogy még a zongora és az asztalok is tánczra kerekednek tőle. **S. S. Győr.** Az első adoma jó, de nem új, a második új, de nem jó. Hogy mit ért ön „vörös tea” alatt, nem lehet kitalálni. — **S. Nyiregyháza.** Az apróságok pompások. Valamennyit közöljük. Garaboncz-üdv! **A többi levélre jövő számunkban felelünk.**

Kedves garabonczainkat a vidéken felhatalmazzuk, hogy másfél iven megjelenő husvétii számunkta minél több humoros apróságot küldjenek.

Felelős szerkesztő és kiadótulajdonos:

GÁRDONYI GÉZA.

POLGÁR BERTALAN

papirkereskedő és nyomdatulajdonos
GYŐRÖTT,
megyeház-utca 8. szám.

Ajánlja dúsan felszerelt
PAPIRKERESKEDÉSÉT
mindennemű levélpapírok és irodai fel-
szerelések beszerzésére,
valamint teljesen újonnan berendezett

KÖNYVNYOMDÁJÁT
bármennemű nyomtatványok gyors és
pontos elkészítésére.

Van szerencsém a nagyérdemű hölgyek becses tudomására hozni, hogy **Győrött, Kazinczy-utca 1. számú Ott-féle házban**

mellfűző (Mieder) üzletet

nyitottam, ahol a legújabb magas fűzésű, legjobb minőségű és alaku mellfűzők nagy választékban jutányos áron kaphatók.

Mérték és mintaszerinti mellfűzők megrendelésre 24 óra alatt a legpontosabban készíttetnek s a nem alkalmasak visszavétnek, esetleg ujjakkal becséréltetnek. Ezenkívül mellfűzőket tisztításra és javításra olcsó áron elfogadok.

Magamat kegyes pártfogásba ajánlva maradok mély tisztelettel

1-3

F O G L L.

Kazinczy-utca 1. sz. Ott-féle ház.

Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általános, kitünőnek elismert gyógytápasz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomt csillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűen gyökeres gyógyulást eszközöl különemű bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártásgyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzódások (contusiók) meglepő gyors lyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fülnyalás, nemkülönb a torok-mondolák gyulladásánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyagtápasz vagy mustárlisztből borogatások után használva méltán valóságos enyhizernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalomtól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálla, darázs vagy méh fullánkja csupán ezen tápasz nak rövid idejű használata folytán annyira előtűnik, hogy aztán a testből könségesen szabad ké el, sebési műtét s fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkeik. **A csomagok ára: a kisebbiknek 50 kr, a nagyobbaknak 1 frt,** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

fájdalomesillapítással, — rögzött daganatok, gümök, tályogok (fogtályog is) pokolvar (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, genyedések, vérkelések, minden mirigybetegségek, görvélyes fekélyek, fagydagant, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivacs, esontszu, kifeczimitás és megrándulások, helyi esuz, továbbá a szülés utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emléráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fülnyalás, nemkülönb a torok-mondolák gyulladásánál hathatós szolgálatot tesz. — Hólyagtápasz vagy mustárlisztből borogatások után használva méltán valóságos enyhizernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalomtól azonnal tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálla, darázs vagy méh fullánkja csupán ezen tápasz nak rövid idejű használata folytán annyira előtűnik, hogy aztán a testből könségesen szabad ké el, sebési műtét s fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkeik. **A csomagok ára: a kisebbiknek 50 kr, a nagyobbaknak 1 frt,** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több.

A száz meg száz köszönőlevél közül közülünk egyet; mindenki megíthatja, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amelyeket gyakran olvashat a ember: Tekintetes ur! Mélyen tisztelt férfit! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly ki-sámíthatlan előnyt bitosított tapaszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy-kanizsai gyógyszerész ural a tapas árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki aonnal küldeni és vele üzleti összeköttetést nyitni. — ezt annál inkább is kívánom, mert ott — hiszem, hogy nagyobb kejlendőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, e tapasz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki háznál tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segítettem, a számosak közül csak ezt említem fel:

A eszterengnyei biróné alig 3 hetes eseesemőjét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyulladást idézvé elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perezet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbeesés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalomról, szóval e kínos állapotról meggyőződtem, eszembe jutott Onnek tapasza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, aszzenvedő asszony részére a tapaszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelje el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óraigaludt és harmadnapra mar csak az anyai emlőn a gyulladásnak homályos jelei láttattak, így e szegény nő az Ön kitünő tapasza folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a nő egyik küllemekességét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyulladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaterjedése és erősebb gyulladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, mig végre az Ön tapasza itt is a leghathatósabban működött, a gyulladást s ezzel a lázt is eloszlatta; nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltetik, természetes, hogy többnyire a szenvedők közt osztatik ki, kik nem tudják elegendőleg a jótékonyágot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálja, Nagy-Kanizsa, 1876. június 17-én. **Szabó szolgabíró, s. k.**

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerertárában. Győrött: Stirling Károly, Lippócy M., Mehlschmidt József gyógyszerész urnál. Ezen kitünő hatása, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője Forti László, Bpest, I. Nádor-utca 1. sz.